

ת"פ 6966/10/17 - מדינת ישראל נגד גולן אבטן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 6966-10-17 מדינת ישראל נ' אבטן
תיק חיצוני: 433975/2017

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	גולן אבטן
	ע"י ב"כ יורם שפטל, עו"ד

החלטה כללי

1. בפניי בקשה לתיקון כתב אישום בהתאם לסמכותי על פי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982. (להלן: "החוק").
2. כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איום, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 26.09.17 במהלך דיון בעניינו של הנאשם, הנאשם פנה אל קצין השב"ס ואיים לפגוע בביטחונה של כבוד השופטת רביד.
3. ב"כ הנאשם עתר לתיקון כתב האישום על דרך הוספת עד תביעה לרשימת העדים- מר. איתי ברגיג שהינו מאבטח משמר בית המשפט (להלן: "המאבטח").

טיעוני הצדדים

4. ב"כ הנאשם טען כי קיימים מזכר ודו"ח פעולה בחומר הראיות שנכתבו על ידי המאבטח אשר צפה ממרחק של לא יותר ממטר באירוע נשוא כתב האישום.
- על פי המזכר, המאבטח ראה את האירוע ולדבריו הנאשם קרא לקצין השב"ס, אמר לו מספר דברים ותוך כדי דבריו עשה תנועות עם הידיים שבאותו רגע לא פורשו על ידי המאבטח כתנועת שיסוף גרון.
- המאבטח לא שמע את טיב השיחה אך הבחין כי קצין השב"ס צוחק כך שהמקרה לא נראה חריג.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה עולה כי על המאשימה הנטל להציג מלוא ראיותיה בפני בית המשפט ומשלא עשתה כן פעלה באופן בלתי הוגן.

ב"כ המאשימה סברה בתגובתה כי מעשיו של ב"כ הנאשם בבקשה זו אינם ראויים ואינם אתים, כאשר מצטט הוא בצורה סלקטיבית ראיות חלקיות מן התיק בטרם נשמע מענה בתיק.

ב"כ המאשימה ציינה כי כתב האישום הוגש על ידי המאשימה והיא זו שקובעת את העדים וסדרם.

לטענת ב"כ המאשימה אין המדובר בהסתרה של עדות, שכן העדות נמצאת בתיק החקירה וב"כ הנאשם יכול לעשות בה שימוש כרצונו ואף לזמן את העד כעד הגנה.

המאשימה סברה כי עד זה אינו העד העיקרי ועל כן לא נרשם ברשימת עדי התביעה.

המסגרת הנורמטיבית

5. **סעיף 92(א) לחסד"פ** קובע כי " **בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול**".

המחוקק אפשר ל"בעל דין" לבקש לתקן את כתב האישום לאחר תחילת המשפט. זאת בשונה מהוראת **סעיף 91 לחסד"פ** אשר קבע כי טרם תחילת המשפט תיקון כתב האישום יכול להיעשות על ידי תובע בלבד.

מכאן אנו למדים כי לב"כ הנאשם סמכות להגיש הבקשה.

6. יחד עם זאת, יש לקרוא הסעיף יחד עם סעיפים **156 - 159 לחסד"פ** הקובעים סדר הבאת הראיות כך שקודם תגיש התביעה את ראיותיה ולאחר סיום הבאת ראיות התביעה, יכול הנאשם להביא ראיות הגנה מטעמו.

דהיינו, הנאשם איננו יכול להביא ראיותיו במהלך פרשת התביעה.

בהליך הפלילי כל צד מביא את עדיו בפני בית המשפט המכריע בסופו של יום בשאלות השנויות במחלוקת.

7. בע"פ **4765/98 נידאל אבו סעדה נגד מדינת ישראל, פד"י נ"ג(1) עמוד 832** עסק בית המשפט העליון בעדות מזכה אשר הוצאה לגביה תעודת חיסיון והוסתרה מפני ההגנה ובית המשפט.

בפסק הדין התייחס בית המשפט לתפקידו של עורך דין בכלל ונציג התביעה בפרט ככזה המחויב לעזור לבית המשפט לעשות משפט תוך חשיפת מלוא הראיות שנאספו.

8. בע"פ **492/78 בואדסי נגד מדינת ישראל פד"י ל"ב(3), עמוד 834** זיכה בית

המשפט העליון את המערער לאחר שהובהר כי חוות דעת מומחה שהייתה בתיק החקירה, העלתה ספק בדבר מעורבות המערער בביצוע העבירה, דבר אשר הצריך השלמת חקירה .

כדברי כבוד השופט אשר: "תוצאות בדיקתו של המומחה פטלוק היו ידועות לה עוד לפני הגשת כתב האישום, והיא ידעה שלא יתכן כי הכדור ההורג עבר דרך הקנה שבתוך האקדח... וההיגיון מחייב עריכת חקירה ממשית לשם גילוי האמת... ומה עשתה התביעה הכללית? התעלמה מקיומו של המומחה המשטרתי ומחוות הדעת נ/8 וכלל לא הביאה אותם לידיעתו של בית המשפט.

למרבה החרפה הוטל תפקיד זה, שהוא תפקידה המובהק של התביעה הכללית, על בא כוח המערער...דבר אחד ברור לנו: המשטרה הייתה חייבת לחקור בדבר, ומחובתה של התביעה הכללית היה להביא את תוצאות החקירה לידיעתו של בית המשפט לפני שהיא תנסה לשכנעו כי אכן הוחלף הקנה.."

מן הכלל אל הפרט

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות, סבורני כי יש מקום לדחות את הבקשה ואנמק.

ערה אני לפסיקת בית המשפט העליון שצוינה בבקשה ולתפקידה של התביעה הכללית. יחד עם זאת, פסקי הדין שהובאו בפני עניינים שונה.

בשני פסקי הדין שאליהם הפנה ב"כ הנאשם ושתמציתם הובא על ידי לעיל, היה מדובר בהתנהלות חריגה של המדינה אשר במקרה אחד הסתירה מעיני ההגנה חומר מזכה שלא היה צורך לחסותו כלל ובמקרה אחר לא פעלה על מנת לחקור ולהגיע לחקר האמת כנדרש.

במקרה שבפני, על פניו, בשלב זה של ההליך, נראה כי המדינה פעלה לאיסוף מלוא חומר הראיות על מנת להגיע לחקר האמת והעבירה החומר לידי ב"כ הנאשם.

משכך, על אף האמירות העקרוניות של בית המשפט העליון באשר לתפקיד המדינה בהליך הפלילי, לא ניתן ללמוד מפסקי דין אלה למקרה שבפני.

10. כאמור, סדרי הדין הם כאלה שהתביעה היא זו שקובעת את עדיה וסדרם ולאחר סיום פרשת התביעה ניתנת לנאשם להביא מלוא ראיותיו.

כעולה מציטוט דוח הפעולה של המאבטח שהובא בבקשה לתיקון כתב האישום, נראה כי המאבטח מהווה עד הגנה שכן יש בעדותו מידע שעשוי לעורר ספק סביר ועל כן "מקומו" בפרשת ההגנה.

זאת ועוד, כעולה מרשימת עדי התביעה ומהודעת המאשימה על תיקון כתב האישום עולה כי קיים אף תיעוד ויזואלי

לאירוע אשר יוגש בפרשת התביעה וכך למעשה ייחשף בית המשפט אף לתיעוד האירוע באופן מלא על ידי ראיה אובייקטיבית שאת טיב התנהגות הנאשם יוכל לפרש בית המשפט.

כך למעשה כבר בפרשת התביעה ייחשף בית המשפט למכלול האירוע.

11. במצב דברים זה, הנני סבורה כי המאשימה לעת הזו, עמדה בחובתה כנציגת התביעה הכללית לשטוח בפני בית המשפט את האירוע ונסיבותיו ואין מקום להורות לה להביא עד שבמהותו נראה כעד הגנה.

12. סוף דבר, הנני דוחה הבקשה לתיקון כתב אישום שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.